

The American Esperanto Journal

OFFICIAL MAGAZINE OF THE
AMERICAN ESPERANTO ASSOCIATION

Editor-in-Chief
JOHN FOGG TWOMBLY
Boulevard Station, Boston, Mass.

Publisher and Business Manager
STEPHEN W. TRAVIS, Jr.
349 Etna Street, Brooklyn, N. Y.

News Editor
EDWARD K. HARVEY
Boulevard Station, Boston, Mass.

Copyright, 1906, by the American Esperanto Association

VOL. I

JANUARY, 1907

No. 1

American Esperanto Association

This Association exists for the following purposes:

- 1) To furnish information about Esperanto.
- 2) To provide learners with proper books.
- 3) To provide certificates of proficiency in the language.
- 4) To publish the American Esperanto Journal.
- 5) To unite with one another individual Esperantists and, especially, the Local Esperanto Societies.

Address:

Secretary of American Esperanto Association, Boulevard Station, Boston, Mass.

The following books can be obtained from the Secretary. *Make all orders payable to the Secretary of the American Esperanto Association. Postage stamps not accepted for sums over 30 cents.* Postal money orders can be obtained at any Post Office for three cents.

Bullen's Lessons (Zamenhof's Ekzercano)	\$0.26	Fairy Tales.....	\$0.30
Pocket Vocabulary.....	.12	Polish Tales.....	.50
Krestomatio (450 pages, selected from the best Esperanto authors—begins with exercises and ends with Hamlet and Homer—universally regarded as the standard of Esperanto style). (paper) \$1.00; (cloth) ..	\$1.25	Esperanto—English Dictionary....	.65
St. Matthew's Gospel.....	.20	English—Esperanto Dictionary....	.65
<i>American Esperanto Journal</i> —With membership in the Am. Esp. Ass.....	\$1.50	Propaganda Pamphlets, 10 for....	.10
<i>Journal alone</i>	\$1.00	Propaganda Leaflets, 20 for.....	.06
		"Keys" (tiny dictionaries) in English, French, German, etc., 3 for..	.05
		"Whole of Esperanto," one copy for .05; 3 for.....	.10
		<i>American Esperanto Journal</i> —With membership in the Am. Esp. Ass.....	\$1.50
		<i>Journal alone</i>	\$1.00

Esperanto: Auxiliary International Language 300 Organized Societies 20 Journals

Adherents all over the world: In Great Britain, France, Germany, Russia, Sweden, Spain, Holland, Bulgaria, Bohemia, Poland, Japan, India, Australia, Brazil, Chile, Peru, Mexico, and the U. S.

Examinations in Esperanto are held by the *London Chamber of Commerce*. The new language is being taught in commercial schools in England, Sweden, Germany and France.

The names of a few of the many who are enthusiastic supporters of Esperanto:—

FRANCE: Berthelot, Poincaré, Bouchard, Becquerel, Gen. Sébert,—all of the French Institute; Boirac, president of the University of Dijon.	SWITZERLAND: Weiss (Univ. of Zurich), de Saussure (Geneva).
GERMANY: Foerster (Univ. of Berlin), Ostwald (Univ. of Leipsic).	GREAT BRITAIN: Sir Wm. Ramsay, Lt. Col. John Pollen.
AUSTRIA: Schuchhardt (of Vienna).	UNITED STATES: Macloskie (Princeton), Borgerhoff (Western Reserve Univ.), Viles (Ohio State Univ.), Morse, Huntington (Harvard).
SWEDEN: Adelsköld (Scientific Academy).	

Esperanto can be learned in from 3 to 6 months.

If possible, join a local society. New ones are being formed every day. For the addresses of those already formed, turn to the "Kroniko."

The American Esperanto Journal

Vol. I.

JANUARY, 1907

No. 1

THE American Esperanto Journal is the official organ of the American Esperanto Association, and of the local Esperanto societies in Boston, Chicago, New York, Philadelphia, Los Angeles, Seattle, etc. It appears once a month, and will aim to be especially useful to beginners.

All writers to the Journal must observe the following rules:

1. Write legibly or, preferably, "type-write."
2. Use paper as large as that of the Journal.
3. Write only on one side of the sheet.
4. Leave large spaces between the lines.
5. Always send an English translation on separate sheets of paper.

The Editors reserve the right to correct and to reject all manuscripts. No manuscripts will be returned except in the case of articles rejected, and only then, when such articles exceed 500 words in length, and are accompanied by return postage.

The American Esperanto Journal is a "propaganda organ." The editors and other workers on it give freely of their time and labor; writers of articles must do likewise.

Address articles to the REDAKTORO, AMERICAN ESPERANTO JOURNAL, Boulevard Station, Boston, Mass.

News articles should be addressed to the REDAKTORO DE KRONIKO.

AMERICAN ESPERANTO JOURNAL.

With membership in the Am. Esp. Ass'n.....\$1.50
Journal alone..... 1.00

With this number the American Esperanto Association has the great pleasure of being able to present to its Esperantist friends and to the general American public a new national propaganda journal. After a long waiting and the overcoming of many difficulties, the Association, through the constant persistency of a few courageous Esperantists, and with the help of the first subscribers, has finally now succeeded in being able to publish its journal.

We heartily thank all who have helped, both the writers of articles and the subscribers, especially the last for their kindness and self-sacrifice in supporting the final plan of the Publishing Committee. In so doing, they already have greatly helped our propaganda and will help it still more in the future.

It is necessary that our friends should clearly understand what sort of a journal we desire to establish. There are now many good Esperantist journals, printed either entirely in Esperanto or in both Esperanto and a national language. The first have already chosen, for the most part, a particular field for exploitation: for example, the literary or the scientific. Many of them are good journals, and we heartily

Per tiu ĉi numcro la Amerika Esperantista Asocio havas la grandan plezuron povi prezenti al ĝiaj Esperantistaj amikoj kaj al la ĝenerala Amerika publiko novan propogandan ĵurnalon. Post longa atendo kaj la venko de multaj malfacilaĵoj, la Asocio, per la konstanta persisteco de kelkaj kuraĝaj Esperantistoj, kaj per la helpo de la unuaj abonantoj, fine nun sukcesis povi eldoni ĝian ĵurnalon.

Ni kore dankas ĉiujn helpintojn, ambaŭ la skribantojn de artikoloj kaj la abonantojn. Aparte la lastajn ni dankas pro ilia afableco kaj sindoneco en la subtenado de la fina plano de la Eldonanta Komitato. Tiel farante, ili multe jam helpis nian propagandon, kaj helpos ĝin ankoraŭ pli multe en la estonteco.

Estas necese, ke niaj amikoj klare komprenu kian ĵurnalon ni deziras starigi. Estas nun multaj bonaj Esperantistaj ĵurnaloj, presitaj aŭ entute en Esperanto aŭ en ambaŭ Esperanto kaj nacia lingvo. La unuaj jam elektis plimulte apartan fakon por ekspluati: ekzemple, la literaturan aŭ la sciencan. Multaj el ili estas bonaj ĵurnaloj, kaj ni kore rekomendas ilin al niaj legantoj: ni citas tie ĉi la nomojn de la plej

recommend them to our readers; we cite here the names of the best known of them: Scientific Review, Through the World (illustrated), International Language (with 300 pages of literary supplement every year), The Review (entirely literary) and the Peace Man's Hope (the aim of which is international peace): We ought also not to forget the Catholic Hope (edited by Roman Catholics for members of their own faith), and the Esperanto Union (printed in "Braille" for the blind).

All these journals are excellent; each in its own chosen field of operations. As we have already said, we heartily recommend them to all those who can read Esperanto with some facility. But there remains in all nations a field for work, which these journals can not occupy. They are useful for adepts; but they can not help those who are beginning to learn the language, they can do but little to attract the attention of the general public, and they necessarily are found lacking with regard to detailed information of the Esperantist movement in each particular nation,—in one word, they are not excellent instruments of "propaganda."

Therefore, we already find in all countries where Esperanto has begun to get a footing, that it is almost necessary to have a special national journal, in order to fulfil properly the office of the propagandist: first, to help learners; secondly, to awaken interest in the general public; and, thirdly, to give detailed information about the Esperanto movement in each particular land. Such journals now exist in France, Germany, England, and a dozen other countries. It is necessary that such a journal should exist also here in the United States; and with this idea we are publishing the American Esperantist Journal.

This journal is the official organ of the American Esperanto Association; it is also supported by the local "groups" in Boston, Chicago, New York, Philadelphia, Seattle, Los Angeles and in other cities. Its editors, for the most part, possess the certificates of proficiency of either the French or the British Esperanto Society.

The journal will be printed, generally in parallel columns, in English and in Esperanto. In it one will find editorial articles, articles upon the history and the properties of the international language, corrections of students' errors, explanation of difficulties, tales and other matter, in which special care will be given to the needs of beginners. There will also be information about the Esperantist movement in this country and, with much less detail, about

famaj el ili: *Scienca Revuo*, *Tra la Mondo* (ilustrita), *Lingvo Internacia* (kun 300 paĝoj de literatura aldono ĉiujare), *La Revuo* (entute literatura), kaj *Espero Pacifista* (kies celo estas tiu de internacia paco). Ni devas ankaŭ ne forgesi la *Espero Katolika* (redaktita de Romanaj Katolikoj por anoj de ilia propra religio) kaj la *Esperanta Legilo* (presita en "Braille" por la blinduloj).

Ĉiuj tiuj ĉi ĵurnaloj estas bonegaj; ĉiu en sia propra elektita kampo por agado. Kiel ni jam diris, ni kore rekomendas ilin al ĉiuj, kiuj povas legi Esperanton iomete facile. Sed restas en ĉiuj nacioj kampo por agado, kiun tiaj ĵurnaloj ne povas okupi. Ili estas utilaj por la adeptoj, sed ili ne povas helpi la eklernantojn de la lingvo, ili povas fari nur malmulton por logi la atenton de la ĝenerala publiko, kaj ili necese mankas pri detalaj sciigoj de la Esperantista movada en ĉiu aparta nacio,—unuverte, ili ne estas bonegaj propagandiloj.

Tial, oni jam trovas en ĉiuj landoj, kie Esperanto ekstarigis, ke estas preskaŭ necese havi apartan nacian ĵurnalon, por plenumi oportune la oficon propagandistan: unue, por helpi la lernantojn: due, por vekti intereson en la ĝenerala publiko: kaj, trie, por doni sciigojn detalajn pri la Esperantista movado en ĉiu aparta lando. Tiaj ĵurnaloj nun ekzistas en Francujo, Germanujo, Anglujo, kaj en dek du aliaj landoj. Necese estas ke tia ĵurnalo ekzistu ankaŭ tie ĉi en la Unuigitaj Statoj; kaj kun tiu ĉi ideo ni eldonas la Amerikan Esperantistan Ĵurnalon.

Tiu ĉi ĵurnalo estas la oficiala organo de la Amerika Esperantista Asocio; ĝi estas ankaŭ subtenanta de la lokaj grupoj en Boston, Chicago, New York, Philadelphia, Seattle, Los Angeles, kaj en aliaj urboj. Ĝiaj redaktoroj plimulte posedas la atestojn pri kapableco aŭ de la Franca aŭ de la Angla Societoj Esperantistaj.

La ĵurnalo estos presita plejmulte en paralelaj kolonoj, Angle kaj Esperante. En ĝi oni trovos redaktorajn artikolojn, artikolojn pri la historio kaj la esenco de la internacia lingvo, korektaĵojn de eraroj de lernantoj, klarigojn pri la malfacilaĵojn, kaj rakontojn kaj alian materion pri kiuj oni zorgados atente pri la bezonoj de eklernantoj. Estos ankaŭ sciigoj pri la Esperantista movado en tiu ĉi lando kaj, pli malmulte detale, pri la movado en la tuta mondo. Tiam, intencas starigi Korespondadan Fakon, por helpi personojn dezirantajn trovi Esperantistajn korespondantojn. Fine, ni es-

the movement in the whole world. Then, we intend to establish a "Correspondence Department," in order to help persons who desire to find Esperanto correspondents. Finally, we hope to bring to the notice of our readers such books as we consider good, either for purposes of instruction or for reading. Here we intend to criticize impartially and somewhat severely all books; and, so doing, we think that we shall really help the true Esperanto "cause."

Now, to attain satisfactorily these objects we absolutely need help, not help only for this and for the next number, but continual help. We need money, but above all, material for our columns: tales, anecdotes, translations, questions about difficulties, and especially information about the Esperanto movement in every separate little town. Therefore we ask all well-wishers to help us in any of these points. Even a little aid we shall accept with thanks.

Especially we ask that the secretary of every local group should send news, before the fifth of every month, to the editor of our chronicle.

Everything which is meant for our journal must be written upon one side only of the sheet. Every article ought to be accompanied by an English translation, upon another separate sheet. Bonvole memorigu tiujn ĉi simplajn postulojn, bonaj verkistoj de artikoloj.

SOME WORDS ABOUT THE HISTORY OF ESPERANTO

Esperanto is the result of a long, serious attempt, beginning over twenty-five years ago, to get rid of the want of an international language. Already at that time Dr. Zamenhof of Warsaw, Poland, had invented, or, better, had discovered the essential parts of it. But he did not then give it to the world; he worked on it still six years more, always making it better. Finally, nearly twenty years ago, he published his first book. Gradually, but very slowly, some persons became interested in the matter; and during the ten years which followed they, together with Dr. Zamenhof, decisively proved the capabilities of the language, using it for all kinds of purposes: for conversation, for letters, for translations, and even for original works.

Among the persons who thus grouped themselves about Dr. Zamenhof there was a gentleman from Louviers, France, M. Louis de Beaufront. This gentleman, a skilled linguist, was acquainted with even more languages than Dr. Zamenhof himself. He also had for a long time considered the question of an international language. He even already had ready for the

peras montri tiajn librojn kiujn ni konsideros bonaj aŭ por la lernado aŭ por la legado. Tie ĉi ni intencas kritiki senpartie kaj iom severe ĉiujn verkojn kaj tiel farante, ni opinias, ke ni efektive helpos la veran Esperantistan aferon.

Nu, por atingi kontentige tiujn ĉi celojn, ni nepre bezonas helpon, ne helpon nur por tiu ĉi kaj la proksima numero, sed ĉiaman helpadon. Ni bezonas monon, sed antaŭ ĉio materialon por niaj kolonoj: rakontetojn, anekdotojn, tradukaĵojn, demandojn pri malfacilaĵojn, kaj aparte sciigojn pri la Esperantista movada en ĉiu aparta urbeto. Tial ni petas ĉiuj bonvolantojn, ke ili helpu nin en iu de tiuj ĉi punktoj. Eĉ helpeton ni danke ricovos.

Aparte ni petas, ke la sekretario de ĉiu loka grupo sendu novaĵojn antaŭ la kvina de ĉiu monato, pri sciigoj, al nia Redaktoro de la Kroniko.

Cio, kio estas definitiva por la ĵurnalo devas esti skribata sur unu flanko sola de la folio. Ĉiu artikolo devas esti akompanata de angla traduko, sur alia aparta folio. Please remember these simple requirements, good writers of articles.

KELKAJ VORTOJ PRI LA HISTORIO DE ESPERANTO

Esperanto estas la rezultato de longa, serioza penado, komencinta antaŭ du dek kvin jaroj, forigi la mankon de internacian lingvon. Jam tiam D-ro. Zamenhof de Warsaw, Polujo, elpensis aŭ, plibone, eltrovis la necesajn partojn de ĝi. Sed li ne donis ĝin tiam al la mondo; li laboradis pri ĝi ankoraŭ ses jarojn, plibonigante ĝin. Fine, antaŭ preskaŭ du dek jaroj li eldonis sian unuan libron. Grade, sed malrapide, kelkaj personoj interesiĝis pri la afero; kaj dum la dek sekvintaj jaroj ili, kune kun D-ro Zamenhof, decidige provis la kapablecojn de la lingvo, uzante ĝin por ĉiuj specoj de aferoj: por interparoladoj, por leteroj, por tradukaĵoj, kaj eĉ por originaloj verkoj.

Inter la personoj, kiuj tiel grandigis ĉe D-ro Zamenhof, sin trovis M. Louis de Beaufront de Louviers, Francujo. Tiu ĉi sinjoro, lerta lingvisto, konis eĉ pli da lingvoj ol D-ro Zamenhof mem. Li ankaŭ longe pensadis pri la demando de internacia lingvo. Li eĉ jam pretigis por la preso de gramatikon kaj vortaron de tia lingvo, kiam li okaze renkontiĝis kun

press a grammar and a vocabulary, when he by chance became acquainted with Esperanto. With astonishment he observed that the two languages were very similar in all points. Thereupon, with great magnanimity he destroyed his own work, and became the most fervent propagandist of Esperanto.

Thanks to M. de Beaufront and to some other French gentlemen, Esperanto began to get a foothold in France. From there it extended itself into the whole of western and southern Europe; and has now come to America, to Japan and India, to South Africa and the Pacific Islands.

It is not possible here to tell of all its victories. It is sufficient to state that there exists at the present time in the world three hundred organized local societies, twenty Esperanto journals, and thousands of individual Esperantists.

Among these partisans of the new language we find persons from every social rank: university professors, school-teachers, "ministers" and priests, commercial men, army generals, privates in the ranks, laborers in the fields and in the factories, Socialists, Christian Endeavorers, etc.

The London Chamber of Commerce has already established examinations in the new language; eighty persons passed successfully in these last summer. Many advocates of International Peace are fervent adherents of the new tongue. In the ranks of the Red Cross also we have our recruits. Count Leo Tolstoj strongly approves of Esperanto, and recommends to all men of "good-will" the study of the language.

Such facts ought at least to awaken the curiosity of every wide-awake American, especially when he has learned, that an ordinary intelligent man can learn the language sufficiently well for all practical purposes after a few months' study.

WHY ESPERANTO IS EASILY LEARNED

Esperanto aims to take the place which Latin filled in the thirteenth century.

In the same way as the latter, it is *neutral* in relation to the national languages. Besides, it is more international; for the very principle of its existence is the greatest possible *internationality* in words, sounds, and grammar.

Its sounds are truly international, especially its vowels,—the five simple vowels known everywhere. Its roots have been chosen according to the same principle, so that many of them are known to every boy, even before he opens the Esperanto grammar.

Esperanto. Mirinde li rimarkis, ke la du lingvoj multe similas en ĉiuj punktoj. Grandanime li do detruis sian verkon, kaj iĝis la plej fervora propagandisto de Esperanto.

Dank' al S-ro de Beaufront kaj al kelkaj aliaj francaj sinjoroj, Esperanto komencis divastiĝi en Francujo. De tie, ĝi etendis sin en la tutan okcidentan kaj sudan Eŭropon kaj nun alvenis en Ameriko, en Japanujo kaj Hindujo, en Suda Afriko kaj en la Pacifikaj Insuloj.

Estus ne eble tie ĉi rakonti ĉiujn ĝiajn venkojn. Sufiĉe estas simple konstati ke nun ekzistas en la mondo tri cent organizitaj lokaj grupoj, du dek ĵurnaloj Esperantistaj, kaj miloj da disigitaj Esperantistoj.

Inter tiuj ĉi partianoj de la nova lingvo oni trovis personoj el ĉiu sociala rango: universitataj profesoroj, instruistoj, pastroj (ambaŭ Protestantaj kaj Katolikaj), komercistoj, generaloj de l'armeo, ordinaraj soldatoj, laboristoj en la kampoj kaj en la fabrikejoj, Socialistoj, Kristanaj Ĉeladistoj, k. t. p.

La Cambro de Komerco en Londono jam starigis ekzamenojn en la nova lingvo: ok dek personoj sukcese venkis ilin la lastan someron. Multaj Pacifistoj estas fervoraj batalantoj por nia lingvo. En la vicoj de la Ruĝa Kruco ankaŭ ni havas niajn varbistojn. Grafo Leo Tolstoj forte aprobas Esperanton, kaj rekomendis, ke ĉiuj bonvolantaj homoj lernu la lingvon.

Tiaj faktoj devas almenaŭ vekti la scivolemon de ĉiu vivema Amerikano, aparte kiam li eksciis, ke ordinare inteligenta homo povas lerni la lingvon sufiĉe bone por ĉiuj praktikaj celoj post studado de nur kelkaj monatoj.

KIAL ESPERANTO ESTAS FACILE LERNEBLA

Esperanto celadas plenumi la oficon, kiun la Latina lingvo plenumis en la trideka centjaro.

Kiel la lasta, ĝi estas *neŭtrala* kontraŭ la naciaj linvoj. Plie, ĝi estas pli efektive *internacia*, ĉar la principio mem de sia estadeco estas *internacieco*,—la plej grande ebla, en vortoj, sonoj, kaj gramatiko.

Ĝiaj sonoj estas vere internaciaj: aparte ĝiaj vokaloj, la kvin simplaj vokaloj ĉie konataj. Laŭ la sama principo oni elektis ĝiajn radikojn, tial ke multajn el ili ĉiu knabo jam scias antaŭ ol li malfermas la gramatikon Esperantistan.

Kiam do oni aldonas al tiuj ĉi internacieco

When now we add to this internationality and neutrality, a grammar formed according to the modern method, and *regularity in accentuation, in grammatical rules, and in the formation of words*, one can easily find the reasons why you can learn Esperanto in a few months, and why neither Latin nor English, nor any modern language can hope to replace it as the international auxiliary language.

kaj neŭtraleco, gramatikon laŭ la analiza aŭ *moderna maniero, regulecon de akcento, de gramatiko, kaj de vort-formadoj*, oni povas facile eltrovi la kaŭzojn de tio, ke oni povas lerni Esperanton por la studado dum malmultaj monatoj: kaj kial nek la Latina nek la Angla lingvo, nek iu el la cetero da la lingvoj modernaj povas esperi anstataŭi ĝin por la ofico de internacia helpa lingvo.

ADVICE TO BEGINNERS

The Standard Book for Beginners is the *Ekzercaro* (Exercises) of Dr. Zamenhof. These appear in many forms; but that which is cheapest in price, and among the best for English-speaking persons is that which appears under the name of *Bullen's Lessons*.

A person who will study this book conscientiously at least half an hour a day, will be able in about six weeks' time to read ordinary, simple Esperanto prose.

One must however study daily, and must learn "by heart" half a dozen non-English roots and a dozen English roots every day. It is also very important to read aloud the Esperanto text at least twice.

When you have mastered the Bullen's Lessons, you should begin to read some connected work. St. Matthew's Gospel is easy; Fairy Tales are not difficult. Then there is the excellent Polish Tales. These are perhaps somewhat more difficult, and may require some "turning to" the dictionary.

To those who wish to learn Esperanto for Commercial purposes, Bullen's Lessons is still

the best book. Indeed, the book was prepared very largely for this very purpose.

Finally, we would call the attention of all Esperantists to the *Krestomatio*. This is a book of selections in both prose and poetry. It contains four hundred and fifty pages, and is the standard for literary style in Esperanto. It begins very humbly, with the *Ekzercaro* itself, and ends with translations from Hamlet and Homer. It is therefore suitable reading even for a person who has not much more than begun the study of Esperanto, while it is a mine of information for the skilled Esperantist. (See the Book Review.)

Of course, it is pleasanter to study Esperanto in company with other persons than by one's self. We therefore urge all who can do so to form little groups of persons for this purpose. Such a group should meet at least once a week, but the individuals forming the group must nevertheless study daily at their own homes. Let the "group" meeting consist largely of the reading aloud of the Exercises, and in attempts to speak the language in a very simple, childish way. (See the Conversation Page in this number.)

CONCERNING THE LETTERS SENT BY OUR FOREIGN FRIENDS

We rejoice to be able to present to the readers of our journal some excellent letters from the most skilled Esperantists in the world. Especially we call to the attention and to the careful study of all who desire to get a good idea of the capabilities of Esperanto, the letters of Dr. Zamenhof and of M. de Beaufront. These gentlemen are our masters for literary style. Their letters differ much from one another; but both are excellent, both merit the most careful consideration from all our readers.

PRI LA LETEROJ SENDITAJ DE NIAJ FREMDAJ AMIKOJ

Ni multe ĝojas pro tio, ke ni povas prezenti al la legantoj de nia ĵurnalo kelkajn bonegajn leterojn de la plej lertaj Esperantistoj en la mondo. Aparte ni alvokas al la atento kaj al la zorga studado de ĉiuj dezirantoj ricevi bonan ideon de la kapablecoj de Esperanto, la leterojn de D-ro Zamenhof kaj de M. de Beaufront. Tiuj ĉi sinjoroj estas niaj mastroj pri stilo literatura. Iliaj leteroj multe diferencigas la unu de la alia; sed ambaŭ estas bonegaj, ambaŭ meritas la plej zorgan pripensadon de ĉiuj niaj legantoj.

LETTER FROM DR. ZAMENHOF OF WARSAW, THE DISCOVERER OF ESPERANTO

DEAR SIR:—With pleasure I have learned from your letter that your society intends soon to begin the publishing of the American Esperanto Journal. Naturally I can only rejoice at this, and desire for your journal the best success. I am saying this not for mere politeness: really I find your journal to be an important matter, and I really expect from it much good for our "cause."

America is important for Esperanto, and Esperanto is important for America; and, therefore, the day in which shall appear the first good Esperantist journal in the most important country in America, (in) the North American United States, will be for our "cause" an important date. That your journal will be good—about this I have no doubts, for I am well acquainted with the energy and the good will of its founders.

I am convinced that you will follow the example of our excellent and meritorious British brother,—and (that) your journal will soon become one of the most important of Esperanto "centres," to which the eyes of the whole world of Esperantists will turn.

Yours, L. ZAMENHOF.

LETTER FROM M. DE BEAUFONT, OF LOUVIERS, FRANCE, PRESIDENT OF THE FRENCH ESPERANTIST SOCIETY

To the Editors of the "American Esperanto Journal."

DEAR COLLEAGUES:—You have kindly and urgently asked for a letter of introduction and recommendation from the founder of the first national Esperanto newspaper. He, therefore, fulfills your desire, although truly such good "fighters" as you, could, without an introduction or recommendation, appear before the public which you seek and (could) even place their journal before the whole Esperanto world.

A great, a very great sign it is—for us all,—the founding of your gazette; for at the same time it proves (both) the general progress of Esperanto, and the success which it has met with in your land. If such practical men as the citizens of the United States establish for themselves a special Esperanto journal, they certainly do this, because they feel under their feet the earth sufficiently firm and the future sufficiently assured. By this they show to the world that they fearlessly believe in the final victory of Esperanto, and also they make known their intention to battle with energy for the quick arrival of this victory.

LETERO DE DRO. L. ZAMENHOF, LA ELTROVINTO DE ESPERANTO

Kara sinjoro,

Kun plezuro mi eksciis el via letero, ke via societo intencas baldaŭ komenci la eldonadon de Amerika Esperantista Jurnal. Kompreneble mi povas nur tre ĝoji pri tio ĉi kaj deziri al via gazeto la plej bonan sukceson. Ne pro simpla ĝentileco mi tion ĉi diras: vian estontan gazeton mi efektive trovas tre grava, kaj mi efektive atendas de ĝi tre multe da bono por nia afero.

Ameriko estas tre grava por Esperanto kaj Esperanto estas tre grava por Ameriko; kaj tial la tago, en kiu aperos la unua bona gazeto Esperantista en la plej grava lando de Ameriko, en la Nord-Amerikaj Unuigitaj Statoj, estos por nia afero tre grava dato. Ke via gazeto estos bona, pri tio mi ne dubas, ĉar mi konas bone la energion kaj bonan volon de ĝiaj fondantoj.

Mi estas konvinkita, ke vi sekvos la ekzemplon de la bonega kaj plej merita Brita frato, kaj via gazeto baldaŭ fariĝos unu el la plej gravaj centroj esperantistaj, al kiu turniĝos la okuloj de la tutmonda esperantistaro.

Via,
L. Zamenhof.

LETERO DE M. DE BEAUFONT DE LOUVIERS, FRANCUJO, PREZIDANTO DE LA FRANCA ESPERANTISTA SOCIETO

Al la Redaktoroj de l'Amerika Esperantista Jurnal.

Tre Karaj Kunfratoj,

Vi afable kaj insiste petis prizenta kaj rekomenda letero la fondinton de l'unua nacia gazeto esperantista. Ni do plenumas vian deziron, kvankam vere tiaj bonaj batalantoj kiel vi povus sen prezento nek rekomendo aperi antaŭ la publiko, kiun ili celas, kaj proponi sian ĵurnalon eĉ al la tuta Esperantistaro.

Granda, tre granda signo por ni ĉiuj estas la fondo de via gazeto, ĉar samtempe ĝi pruvas la ĝeneralajn progresojn de Esperanto kaj la sukceson, kiun ĝi renkontis en via lando. Se tiaj praktikaj homoj kiel anoj de la Unuigitaj Statoj fondas por si specialan ĵurnalon esperantistan, tion certe ili faras ĉar sub siaj piedoj ili sentas la teron sufiĉe firma kaj la estontecon sufiĉe certa. Per tio ili montras al la mondo, ke ili sendube kredas al la fina venko de Esperanto kaj ankaŭ ili sciigas pri sia intenco energie bataladi por la baldaŭeco de tiu ĉi venko.

But at the same time they give to themselves the most powerful weapon, the most efficacious means, for uniting their forces in the coming battle, as well as for breaking in pieces the weapons which are being used and which will be used in their land against the success of our idea. As I have always said, national "groups" and even a powerful national society give only few and feeble fruits to our enterprise, as long as there does not exist in the land a national Esperanto organ to make our language known and to defend it. I therefore feel a great joy at the birth of the "American Esperanto Journal," because it is a mark of your successes, because it confirms them, dear comrades, and because it makes certain your victory.

But in founding this organ you are doing a brave deed, which all friends of Esperanto, particularly in America, should support and help. An Esperanto propaganda journal by no means brings revenues to its founders. Besides, does any journal dedicated to our language enrich its editors? Probably, and this may be desired, there will come the time when Esperanto will bring something else than expense to its journalists, but that hour has not yet struck. Therefore, although our friends,—so much I know,—have offered already much for our cause, I shall not hesitate to admonish them and to beg them to do everything possible to help the "American Esperanto Journal." If, after it has been born, it must disappear, our enemies would triumphantly sing that this is proof of the lack of sympathy of Americans for Esperanto, and in this way we would receive a heavy blow. Consequently, American and European Esperantists should, with all their strength, strive not only that it may live, but that it may grow strong and become a mighty force.

Desiring for you, dear comrades, a most brilliant success in your work, I remain,

Cordially yours,

L. DE BEAUFONT.

THE ESPERANTO WORLD CONGRESSES

Two general or World Congresses of Esperantists have already taken place: the first, last year in Boulogne, France; and the second, last September in Geneva, Switzerland. The third Congress will take place next summer in Cambridge, England.

Sed en la sama tempo ili donas al si la plej potencon ilon, la plej efkan rimedon tiel por unuigi siajn fortajn en la komuna batalado, kiel por disrompi, frakasi la armilojn uzatajn kaj uzotajn en sia lando kontraŭ la sukceso de nia ideo. Kiel mi ĉiam diris, grupoj kaj eĉ potenca societo nacia donas nur malmultajn kaj malfortajn fruktojn al nia enterpreno tiel longe, ĝis ne ekzistas en la lando nacia organo esperantista por diskonigi kaj defendi nian lingvon. Mi do sentas grandegan ĝojon antaŭ la naskiĝo de la Amerika Esperantista Journalo, ĉar ĝi signas, konfirmas viajn sukcesojn, tre karaj kunfratoj, kaj ĝi certigas vian venkon.

Sed fondante tiun ĉi organon vi faris kuraĝan agon, kiun ĉiuj amikoj de Esperanto, precipe en Ameriko, devas subteni kaj helpi. Propaganda ĵurnalo esperantista tute ne alportas rentojn al la fondintoj. Cetere ĉu ia ĵurnalo dediĉita al nia lingvo riĉigas siajn redaktorojn? Kredeble kaj dezireble venos la tempo, kiam Esperanto alportos alion ol elspezojn al siaj ĵurnalistoj, sed tiu horo ankoraŭ ne batis. Tial, kvankam niaj amikoj, tion mi scias, oferdos jam multe por nia afero, mi ne ŝanceliĝos admoni ilin kaj petegi, ke ili faru ĉion eblan por helpadi al la Amerika Esperantista Journalo. Se, naskiĝinte, ĝi malaperi, niaj malamikoj triumfe kantus, ke tio pravas la malsimpation de Amerikanoj por Esperanto kaj per tio ni ricevus fortan baton. Sekve Amerikaj kaj Eŭropaj Esperantistoj deziras peni per ĉiuj fortoj ne sole ke ĝi vivu, sed ke ĝi fortiĝu kaj potenciĝu!

Dezirante al vi, tre karaj kunfratoj, plej brilan sukceson en via agado, mi restas.

Kore via,

L. de Beaufront.

LA TUTMONDAJ KONGRESOJ ESPERANTISTAJ

Du ĝeneralaj, aŭ tutmondaj, Kongresoj de Esperantistoj estas jam okazintaj: la unua lastan jaron en Boulogne, Francujo, kaj la dua lastan Septembron en Genevo, Svisujo. La tria Kongreso okazos la proksiman someron en Cambridge, Anglujo.

In the two Congresses which already have occurred, the success was complete. All proceedings were conducted in Esperanto; and it was proved that persons of sixteen different nations spoke almost in the same manner. Naturally there were differences in the mastery of the language; beginners did not speak as skilled Esperantists. But even these were able to make other persons understand their words sufficiently well.

There were present at the last Congress the following Americans: Professor Grillon and President Lueders of the Philadelphia Group, and the Rev. H. Dutton of the Boston Society. Therefore we are not writing about something which we have read in the newspapers; but about our own experiences.

However, possibly somebody will say to us: all that perhaps seemed true to you, but you were deceived, you were already prejudiced in favor of the matter. To this objection we propose the reading of the following letter from Dr. E. Y. Huntington, Assistant Professor of Mathematics in Harvard University, who was not at the time of the Congress a member of our association.

35 Fairfax Hall,

Cambridge, Mass, November 7, 1906.

To the Editors of the "American Esperantist."

GENTLEMEN:—By way of expressing my best wishes for the success of the "American Esperantist," permit me to sketch for you very briefly my impressions of the Geneva Congress; thus adding one more personal experience to the list of proofs that Esperanto is a living, practical language.

When I arrived at the Congress I had only a reading knowledge of the language; that is to say, I had read some five or six hundred pages of Esperanto literature, but had never had an opportunity for speaking the language or for hearing it spoken. Imagine my surprise and delight at finding that I could understand everything that went on in the Congress from the very first day, and that within a few days I was able to use the language myself sufficiently well to spend a very profitable day conversing with a French philosopher, with whom I could have had no oral exchange of ideas without the aid of the new language. I could not speak French, although I can read it; M. Couturat could not speak English, although he reads many languages well. Esperanto was for us both an indispensable means of communication. In fact, for myself, all the little time and trouble I had expended on learning the

En la du Kongresoj jam okazintaj la sukcesoj estis plena. Oni traktis ĉion Esperante, kaj oni konstatis ke personoj de dek ses diversaj nacioj paroladas preskaŭ same. Kompreneble, estis diferencoj en la posedo de la lingvo: la eklernantoj ne parolis kiel la lertaj Esperantistoj. Sed eĉ tiuj ĉi povis igi aliajn personojn kompreni iliajn vortojn sufiĉe bone.

Ceestis ĉe la lasta Kongreso la jenaj Amerikanoj: Profesoro Grillon kaj Prezidanto Lueders de la Philadelphia Grupo kaj la Rev. H. Dutton de la Boston Societo. Tial ni ne skribas pri io, kion ni estas leginta en ĵurnaloj, sed pri niaj propraj spertoj.

Tamen eble oni diros al ni: ĉio tio eble ŝajnis al vi vera, sed vi eraris, vi jam antaŭjuĝis favore la aferon. Al tiu ĉi kontraŭdiro, ni proponas la legadon de la jena letero de D-ro E. Y. Huntington, Helpante Profesoro de Matematiko en Harvard Universitato, kiu ne estis, ĉe la okazo de la Kongreso, ano de nia Asocio.

KOLUMBIO, JUVELO DE L' MARO

(COLUMBIA, THE GEM OF THE OCEAN)

Kolumbio, juvelo de l' maro,
Land' de bravo, amata de ni,
Patriota sanktejo, la aro
Da vivantoj honoras al vi.
Se vi vokas, herooj leviĝas;
La tutmondo flagon respektu!
La tiranoj tremuloj fariĝas
Antaŭ Ruĝa, kaj Blanka, kaj Blu'.

Nian landon milito subpremis,
Minacante detruon al ni,
La ĉefark' libereca ekstremis;
De ruin' antaŭgardis ĝin Di'.
Kun garlandoj de l' venko kronata,
Kolumbio, fieraj ja estu!
Kun la stela standard' altigata,
Vivu Rŭga, kaj Blanka, kaj Blu'!

La standardo kun steloj brilantaj
Ciam flirtu, ĝojigu do nin!
Ciaj gloroj ne estu velkantaj,
Kaj la steloj rebrilu sen fin'!
Ne disiĝu kunliga servaro,
La kolorojn forlasu neniu!
Hura militistaro, ŝiparo!
Hura Ruĝa, kaj Blanka, kaj Blu'!

Rev. A. Krafft (Chicago Esp. Soc.).

language was amply repaid by that one day's use.

The Congress itself was a continual source of amazement to those of us who had been rather skeptical about the possibilities of an artificial language. The answer to all objections is simply—*the language works*. Of course, such a language is "impossible," but *it exists*; of course, "no two people can pronounce it alike," but—*they do*; of course, "no one can express himself fluently in any such jargon," but—*there are thousands who can*. The language was used at the Congress for all the purposes to which a language can be put: general conversation, lively busy meetings, with spirited and eloquent extemporaneous debate, elaborate theatrical programs, and church services. Any stranger dropping in at once of these Esperanto gatherings would certainly have supposed that he was in a foreign land where the people were talking in their own tongue. The experimental days are over; *the language works*.

Let me add one word of warning. We must not claim too much for Esperanto. Esperanto will do many things, but it will not do everything. In particular, an Esperanto translation of a masterpiece of literature can never wholly reproduce the power and charm of the original, any more than a photo-engraving can ever perfectly represent a masterpiece of painting. It will give us the thought and the plot of the original book, as the photograph gives us the design and composition of the original painting. In each case the reproduction is worthy and useful, but in each case it has its limitations. Many of us believe, as a matter of personal opinion, that Esperanto has great possibilities as a medium of artistic expression, but this is a position easily attacked and hard to defend, and is moreover quite unessential. It seems to me, therefore, that Esperantists will do well, at least for the present, not to stake everything on the purely literary merits of the language, but to lay all the emphasis on its advantages for practical commercial and scientific purposes. The amount of international exchange of ideas is increasing by leaps and bounds every year; twenty-two international congresses being held in Geneva alone last summer. It is in such congresses that the first and most urgent need for Esperanto is to be found.

May all success attend the development of this new addition to the sum of human conveniences!

Yours very truly,

E. V. HUNTINGTON.

LA UNUA PSALMO

(EL LA HEBREA LINGVO)

Feliĉa la viro kiu ne marŝas en la konsilo de malbonuloj, kaj en la vojo de pekantoj ne staras, kaj en la seĝo de mokantoj ne sidas. Sed ĵa en leĝo de Jehovo estas lia dezirego, kaj pri lia leĝo li paroletadas tage kaj nokte. Kaj li estos kiel arbo plantita apud riveretoj de akvo, kiu donos sian frukton en sia sezono, kaj kies folio ne velkos, kaj ĉio, kion li faros, sukcesos. Ne tiel la malbonuloj, sed jen kiel pajetaro, kiun la vento dispelas. Tial ne sin starigos en la kunveno de justuloj. Car konas Jehovo la vojon de justuloj: sed la vojo de malbonuloj pereos.

(Trad., W. B. Sterrett, Washington, Pa.)

INTERPAROLADETOJ

(CONVERSATIONS)

1. Mi sidas sur la seĝo (chair). La seĝo estas granda (large). Mi ne estas granda: mi estas malgranda. Mi sidas en la malgranda seĝo.
2. Nun (now) mi staras (am standing). Nun vi staras: ambaŭ (both) vi kaj mi staras. Ĉu (?) mi nun staras? Ne, vi sidas. Kie (where) mi sidas? Vi sidas sur la malgranda seĝo.
3. En tiu ĉi (this) ĉambro (room) estas granda seĝo. Ĉu vi deziras sidi sur ĝi (it)? Mi multe (much) deziras sidi sur ĝi. Mi multe deziras resti (stay) en tiu ĉi ĉambro kaj (and) sidi sur tiu ĉi granda seĝo.
4. Mi staras kaj vi vidas. Mi stariĝas (become standing, stand up). Vi stariĝas (stand up). Vi sidiĝas (become sitting, sit down). Mi sidiĝas (sit down). Nun mi staras; nun mi sidiĝas. Nun vi sidas, nun vi stariĝas.
5. Ĉu vi deziras stari aŭ (or) sidi? Dankon (thanks), mi deziras stari. Bonvolu (please) sidiĝi. Bonvolu stariĝi. Dankon, mi preferas sidi.
6. Ĉu vi deziras resti en tiu ĉi ĉambro? Jes (Yes), sinjoro, mi deziras resti en tiu ĉi ĉambro kaj sidi sur tiu ĉi granda seĝo.
7. Mi havas en mia (my) ĉambro tablon grandan kaj seĝon malgrandan. La tablo staras apud la pordo (door), kaj la seĝo apud la fenestro (window).
8. Ĉu vi deziras la fenestron fermita (closed,—fermi—to close)? Ne, sinjoro, mi deziras ĝin (it) malfermita (opened). Mi staras sur seĝo, por (for) malfermi ĝin.
9. Mi ne povas (can) malfermi ĝin: mi ne estas sufiĉe (sufficiently) forta (strong). Vi estas sufiĉe forta por malfermi ĝin. Vi estas granda, pli (more) granda ol mi.

ESPERANTO AT THE GENEVA CONGRESS; SOME IMPRESSIONS

The first and the lasting impression made at the Congress was this: Esperanto is a language. A language equal to any other living language, spoken with the same ease, fluency, and perfectness. One almost believed that Frenchmen and Englishmen were speaking their respective languages at a solemn gathering, and were discussing weighty matters in their own lands.

Whether the hearer was an Esperantist or not, he was compelled to remark the same accent, the same turns of language, the same gracefulness and harmony of sound; and when the speakers were skilled Esperantists, no one knew, or even suspected, that ten of them perhaps represented ten different nations, of as different politics and languages as, for example, France and Germany, or England and Russia.

Furthermore, if the hearer happened to know the fatherland and the language of the speakers, he wondered even more at the unity of the expressions, and at the brotherly feeling and cosmopolitanism which had entered these meetings. He scarcely believed that M. de Beaufront was a Frenchman; Mr. Bein, a Pole; Mr. Mudie an Englishman; or Mr. Kühnl a Bohemian, although he really knew such to be the truth. Quite the contrary, for these gentlemen seemed to him, as if they were old colleagues, professors from the same college, or scientists of the same country.

However, going about in the crowd of Esperantists, and joining little groups during times of leisure, or during the walk at Vevey, or on the three days excursion in Switzerland, the observer discovered differences among Esperantists. Beginners who had not yet learned the language, who hesitated, who spoke slowly, searching for words,—these easily showed of what nationality they were. You observed among them differences in the accent and in the exact pronunciation of some letters, which differentiated the German from the French, or the English from the Russian; but even they easily understood one another, as well as, often better, than an Englishman understands an Irishman.

A. M. Grillon, instructor in modern languages, Central Manual Training School, Philadelphia.

ESPERANTO EN LA ĜENEVA KONGRESO; KELKAJ IMPRESIOJ

La unua kaj daŭra impresio ĉe la Kongreso estis tio: Esperanto estas lingvo. Lingvo egala al ia ajn viva lingvo, parolata kun la sama facileco, flueco, kaj perfekteco. Oni preskaŭ kredis, ke Francoj kaj Angloj paroladas siajn respektivajn lingvojn en solena kunveno, kaj disputadas pri la plej gravaj aferoj en siaj landoj.

Esperantisto aŭ ne, la aŭdanto estas devigata rimarki la saman akcenton, samajn fleksiojn, samajn graciacon kaj bonsonecon; kaj, kiam la parolantoj estis lertaj Esperantistoj, neniu sciis, nek eĉ suspektis, ke dek da ili eble reprezentas dek diversajn naciojn de tiel malsamaj politikoj kaj lingvoj kiel, ekzemple, Francuj kaj Germanujo, aŭ Anglujo kaj Rusujo.

Plie, se la aŭdanto okaze konis de la parolantoj la patrujon kaj lingvon, des pli li miris pri la unueco de la esprimoj, pri la frateco kaj kosmopoliteco enpenetrantaj tiujn kunvenojn. Li apenaŭ kredis, ke S-ro Kühnl, Ceko, kvankam li plene sciis, ke tio estas vera. Kontraŭe, tiuj ĉi sinjoroj ŝajnis al li, kvazaŭ ili estus malnovaj kolegoj, profesoroj el la sama kolegio, aŭ scienculoj de la sama lando.

Tamen, irante tra la amaso da Esperantistoj, kaj aliĝante al la grupetoj dum la libertempo, aŭ dum la promonado ĉe Vevey, aŭ en la tritaga ekskurso tra Svisujo, la observanto malkovras kelkajn diferencojn inter la Esperantistoj. La eklernantoj, kiuj ne ankoraŭ ellernis la lingvon, kiuj ŝanceliĝas, kiuj malrapidas, serĉante la vortojn,—tiuj facile elmontris de kiu nacio ili estas. Oni rimarkis ĉe ili malsamajetojn en la akcento kaj en la ĝusta elparolado de kelkaj literoj; kiuj diferencigis Germanon de Franco, aŭ Anglon de Ruso: sed eĉ ili interkomprenis facile unu la alian, tiel bone, ofte pli bone, ol Anglo kaj Irlando.

(Prof. A. M. Grillon, instruanto de modernaj lingvoj en la Centra Manlaborada Lernejo de Philadelphia.)

LETTER FROM THE EDITOR OF THE
GERMAN ESPERANTIST

Berlin, Okt. 25, 1906.

DEAR SIR:—From your kind letter of October 8th I rejoice to learn about the encouraging progress made by Esperanto in your country. With special pleasure I read that there will soon appear the first number of a new journal for the “propaganda” of our language in America.

Opponents often say to me: “Esperanto will never succeed in English-speaking lands, and especially in the United States of America. Your “American Esperanto Journal” is in our hands the most efficacious and valuable response to these arguments. It will prove, in a convincing manner, to the skeptics that North Americans, although new partisans of the international language, are yet, from the present time, worthy to be counted among our most fervent friends; and that they have decided energetically to labor (with us) for the victory of our beautiful world-wide enterprise.

I am certain that the influence of your new national propaganda-journal will be very important for the progress of Esperanto in your land.

For your labors and for the new organ I cordially wish a quick and brilliant success.

Sincerely yours, J. BOREL.

THE WOODEN LEG

A captain had lost a leg in battle. He was a good officer, and therefore he was very much loved by the soldiers and greatly esteemed by his general. The latter, however, judging that the captain would be useless in the future, wrote to him, informing him that he would soon have a pension. But the captain was grieved at this, and, after a month, when his wound had been cured, he had made for himself a wooden leg, and went to the general, to ask him to change his mind.

I can march as well, he said, with my artificial leg as I used to do with my natural leg. Besides, when I go to battle, I go to fight, not to run away.

The general hesitated a long time, but finally he consented that the captain should again join his regiment.

After some time, the regiment again took part in a battle, and our captain fought with heroic courage. Unhappily a cannon-ball broke his wooden leg, and threw him on the ground. The soldiers near by immediately called for a surgeon. “Be silent,” cried out our captain. “I do not need a surgeon; send me a carpenter.”

LETERO DE J. BOREL, REDAKTORO DE LA
GERMANA ESPERANTISTOAl la Redaktoro de la Amerika Esperantista
Jurnalo.

Estimata Sinjoro,

El via afabla letero mi tre ĝojas sciigi pri la kuraĝigaj progresoj faritaj de Esperanto en via lando. Kun aparta plezuro mi legas, ke baldaŭ aperos unua numero de nova gazeto por la propagando de nia lingvo en Ameriko.

Kontraŭuloj ofte diris al ni: Esperanto neniam havos sukceson en Anglalingvaj landoj kaj precipe en la Unuigitaj Statoj de Ameriko. Via Amerika Esperantista Jurnalo en niaj manoj estos la plej efika kaj valora rebato kontraŭ tiaj argumentoj. Gi konvinke pruvos al la skeptikuloj ke Nord-Amerikanoj, kvankam novaj partianoj de la lingvo internacia tamen estas, jam de nun, kalkulindaj inter niaj plej fervoraj amikoj, kaj ke ili estas deciditaj energie kunlabori por la venko de nia belega tutmonda entrepreno.

Mi estas certa, ke la influo de via nova nacia propagandilo estos tre grava por la progresado de Esperanto en via lando.

Al viaj efikaj klopodoj kaj al la nova organo mi tutkore deziras baldaŭan kaj brilan sukceson.

Sincere via, J. Borel.

LA LIGNA KRURO

Unu kapitanto estis perdinta kruron en batalo. Li estis bona oficisto kaj sekve li estis tre amata de la militistoj kaj tre estimata de la generalo. Tiu ĉi, tamen, juĝante lin senutila en la estonteco, skribis al li, sciigante ke baldaŭ li havos pension. Sed la kapitanto estis tre ĉagrena pro tio; kaj, post uno monato, kiam lia vundo estis sanigita, li farigis al si lignan kruron, kaj iris ĉe la generalo por peti ke li ŝanĝu sian decidon.

“Mi povas tiel bone marŝi,” li diris, “per mia arta kruro kiel mi agis per mia natura kruro. Plie, kiam mi iras batalon, mi iras por batali, ne por forkuri.”

La generalo longe ŝanceliĝis, sed fine li konsentis, ke la kapitanto realiĝu sian regimenton.

Post kelke da tempo, tiu regimento ree troviĝis en batalo, kaj nia kapitanto batalis kun heroa kuraĝo. Malfeliĉe kuklego rompis lian lignan kruron, kaj deĵetis lin sur teron. La apudaj militistoj tuj vokis ĥirurgiston. “Vi silentu,” ekkris nia kapitanto, “mi ne bezonas ĥirurgiston, sendu al mi ĉarpentiston!”

(Trad. A. M. Grillon.)

BOOK REVIEW

Krestomatio. The *Krestomatio* of Dr. Zamenhof is a book of selected pieces of prose and of verse. Much of the book was written by Zamenhof himself, and everything contained in it has his approval. It is regarded by all Esperantists as the model of Esperanto style.

The book contains four hundred and fifty pages, two-thirds of which is prose and the remaining third verse. It begins very simply with the well-known *Ekzerco* (Exercises for Beginners). These occupy twenty pages, and are followed by forty pages of *Fabeloj kaj Legendoj* (Fables and Legends), among which are found translations of two of the best of Hans Andersen's Fairy Tales.

Then come thirty pages of Anecdotes and sixty pages of *Rakontoj* (Tales or Novelettes).

Another sixty pages are given up to articles dealing with scientific and commercial subjects.

Then follow eighty pages of *Artikoloj pri Esperanto*. One of them is the famous 16 Rules; another is the well known "preface to the first book" of Dr. Zamenhof. The concluding article is a magnificent plea for Esperanto, translated from a report read before the Congress of the French Association for the Advancement of Science. (Paris, 1900.) This article is by the well-known Esperantist, M. Louis de Beaufront; and merits the serious attention of all Esperantists, both for its substance and for its style.

The last third of the book is occupied by verse, about sixty pieces. A dozen of these are original, and the rest are translations, for the most part, of short poems of Heine, Lermontow, Schiller, Mickiewicz and Longfellow. These short pieces are followed by the First Act of *Hamlet*, translated by Dr. Zamenhof; and by the First Canto of Homer's *Iliad*, translated by A. Kofman.

From this cursory description of the *Krestomatio* one can see that the book is most interesting and that it contains something for all Esperantists—for the beginner, for he who has made some progress in the language, and even for the skilled Esperantist. This book has been accepted by the "Tutmonda Esperantistaro" as the *standard of Esperanto style*. The careful reading of it must therefore be extremely useful to every person who really desires to master the international language; *to authors and to translators it is absolutely indispensable*.

The book is well printed on good paper. It can be procured from the American Esperanto Association or from other dealers in Esperanto literature. Its price in this country, postage paid, is \$1.00 (paper cover); \$1.25 (cloth).

LA VIRO SENPATRUJA

(THE MAN WITHOUT A COUNTRY)

(Tradukita de E. L. Robinson, Albuquerque, N. M., kun permeso de la aŭtoro, Dr. Edward Everett Hale.)

Mi supozas, ke tre malmulte da la legantoj de la Nov-Jorka "Herald" de la 13a de Augusto, 1863, observis, en kaŝita parto, ĉe la "Mortintoj" la sekvantan avizon:—

"Nolan'o. Mortis, sur la ŝipo de la Unuigitaj Statoj, la "Levant," Latitudon 2° 11' Sude, Longitudon 131° Okcidente, llan de Majo, Felipo Nolan."

Mi ĝin rimarkis, ĉar mi estis sola ĉe la malnova Misia Domo en Mackinaw, atendente vaporsipon de la Lago "Superior," kiu, ial, ne volis alveni, kaj, dume mi avide legis ĉion el la tiama literaturo kion mi povis trovi, eĉ la "mortintojn kaj edziĝintojn" en la "Herald." Mia memoro pri nomoj kaj homoj estas bona, kaj la leganto, daŭrante legi, vidos, ke mi havis sufiĉe da kaŭzo por rememori Felipon Nolan'on. Estas centoj da legantoj, kiuj estus haltintaj ĉe tiu ĉi avizo, se la oficiro de la "Levant" kiu ĝin raportis, volis jene ĝin skribi: "Mortis, de Majo la llan, La Viro Senpatruja." Ĉar per tiu nomo Felipo Nolan estis ĝenerale konita de la oficiroj, kiuj zorgis pri li dum ĉirkaŭ kvindek jaroj kaj, efektive, ankaŭ de ĉiuj viroj, kiuj, marveturis sub ilia komando. Mi kuraĝas diri ke estas multaj viroj, kiuj vintrinkis kun li ĉiudusemajne, dum trijara kruzo, kiuj neniam scietis, ke lia nomo estas "Nolan," aŭ ĉu la kompatindulo, vere eĉ havas ian nomon.

Hodiaŭ oni povas rakonti lian historieton: tiel farante, oni ne faras malutilon al iu. Sed ĉe la finiĝo de l'administracio de Madison, en 1817, estis sufiĉe da kaŭzo teni grandan sekretecon, la sekretecon de la honoro mem, inter la sinjoroj de la Siparo, kiuj, siavice, zorgis pri Nolan. Kaj, certe, estas laŭdo por la "ligsentoj" de la profesio kaj por la persona honoro de ĝiaj anoj, ke de la gazetaro la historio de tiu ĉi viro estas tute nekonita, kaj ankaŭ, mi pensas, fakte, nekonita de la nacio ĝenerale. Mi havas kaŭzon pensi, pro iaj ekzamenoj, kiujn mi faris ĉe la ŝipaj arĥivoj, kiam mi estis oficisto de la Fako de Konstruado, ke ĉiuj oficialaj raportoj pri li estis bruligataj, kiam Ross bruligis la publikajn konstruaĵojn en Washington, Tucker aŭ, eble, Watson zorgadis pri Nolan en la fino de la milito; kaj kiam, reirante de sia kruzo, li raportis en Washington al Crowninshield, kiu estis en la Sipa Ministrejo je tiu tempo, li ek-trovis ke la Registaro ne rigardas la tutan aferon. Ĉu ĝi vere sciis nenion pri la afero,

aŭ ĉu ĝi estis plano elektita kiel saĝa, mi ne scietas. Sed ĉi tiun mi ja scias, ke post la 1817a, kaj eble antaŭ tiu jaro, neniu ŝipa oficiro enmetis la nomon "Nolan" en la raportojn pri siaj kruzoj.

Sed, kiel mi diris, sekreteco estas ne plu necesa. Kaj tial ke la kompatindulo jam ne vivas, ŝajnas al mi ke valoras rakonti iom da lia historio por almontri al junaj ge-Amerikanoj hodiaŭaj tion kion signifas esti "Viro Senpatruja."

Felipo Nolan estis tiel bona juna oficiro kiel iu alia en la legio de la Okcidento, kiel oni tiam nomis la okcidentan parton de nia armeo.

Kiam Aaron Burr faris sian unuan rimarkindan militiron al Nova Orleano en 1805, li renkontis ĉe la Massac'a Fortikajeto, aŭ aliloke, kiel Satano volis, tiun ĉi gajan, lertan junulon, ĉe manĝetokunveno, mi opinias. Lin Burr rimarkis; kun li, li interparolis kaj promenadis; vojaĝetis kun li en sia boato, kaj por mallonge diri, lin li ensorĉis. La proksiman jaron, la vivo en la fortikajeto estas tre kvietita al kompatinda Nolan. Okaze li plenumis la permeson donitan de la grandulo al si, ke li skribu al li. Longajn, neflekseblajn leterojn la knabo skribis, reskribis kaj kopiis. Sed nenion, eĉ linion, la gaja trompanto respondis. La aliaj junuloj en la fortikajeto lin mokis, ĉar li oferis al nereciprokata amo por politikisto la tempon, kiu ili donis al diversaj kartludoj. Sed unu tagon, Nolan sin venĝis. Ci tiun fojon Burr malsupreniris laŭ la rivero, ne kiel advokato serĉanta lokon por oficejo, sed kiel venkanto. Li venkis, mi ne scias, kiom da lokajn advokatojn; li manĝetis ĉe, mi ne scias, kiom da publikajn manĝetojn; li estis anoncinta en, mi ne scias, kiom da lokaj "Ciusemajnaj Argus'oj" (Argus estas ofta nomo de Jurnal'o); kaj la famo diris ke li havis militistaron post si kaj imperion antaŭe. Estas rimarkinda tago por

kompatinda Nolan. Burr ne ĉeestis ĉe la fortikajeto eĉ unu horon, kiam li alvenigis lin. Vespere li demandis, ke Nolan akompanu lin en sia boateto, por elmontri al li kanalon, aŭ arbon,—efektive, por lin delogi; kaj, kiam la promenadeto ĉesigis, Nolan estis varbita, ambaŭ korpe kaj anime. De tiu tempo, kvankam li ne sciis ĝin, li vivis kiel Viro Senpatruja.

Kion Burr intencis fari, kara leganto, mi ne scias pli bone ol vi. Ĝi ne koncernas nin nune. Sed kiam la granda katastrofo okazis, kaj Jefferson kaj la familio de Virginia entreprenis rompi sur la rado ĉiu eblajn Clarenc'ojn de la tiama familio de York, per la granda juĝado de kontraŭpatrujuloj, iuj el la malpli grandaj viroj en la malproksima Mississipi'a Valo (pli malproksima tiam de ni ol Puget Sound estas hodiaŭ), same agis siavice; kaj por pasigu pli rapide la tempon dum la somero, aranĝis, kiel amuzajoj, kelke da militistaraĵoj juĝoj kontraŭ la tieaj oficiroj. Unu post la alia la kolonelojn kaj maĵorojn oni jam juĝis, kaj por plenumi la nombron, jen estis Nolan, kontraŭ kiu, la ĉielo scias, staris sufiĉe da pruvo, nome; ke tedis lin esti militisto; ke li volis esti malfidela al la militistaro, kaj ke li obeus ian ordonon ajn por marŝi ien ajn, kun iu ajn, kiu lin sekvus, se nur la ordono estus subskribita, "Per komando de Lia Moŝto, A. Burr." La juĝoj malrapide antaŭeniris. La ĉefkulpulojn, oni liberigis, juste, eble. Tamen Nolan estis provita kulpa, sufiĉe, kiel mi diris. Tamen vi kaj mi, kara leganto, neniam estus sciiginta pri li, se ne okazus tio; ke, kiam la prezidanto demandis de li ĉe fino de l'proceso, ĉu li deziras diri ion por elmontri, ke li ĉiam staras fidela al la Unuigitaj Statoj, li ekkriis freneze, "Kondamnu la Unuigitajn Statojn. Mi deziras neniam ajn aŭdi denove pri la Unuigitaj Statoj."

(Daŭrigota.)

KRONIKO

It will be our object in the Kroniko columns to keep our readers informed of the progress of the Esperanto movement both in the United States and abroad. The secretaries of the various Esperanto groups scattered over our land will greatly oblige and assist us in attaining our object by sending to the Kronika Redaktoro items relating to the growth of their several clubs, lectures delivered on the language, founding of new clubs or study-classes and anything likely to be of general interest.

KRONIKO

Estos nia celo en tiuj ĉi paĝoj informigi niajn legantojn pri la progresado de la Esperanta agado en la Unuigitaj Statoj kaj en la ekster-landoj. La Sekretarioj de la diversaj Esperantistaj Grupoj treege kontentigos nin kaj helpos nin atingi tiun celon per la sendado al la Kronika Redaktoro novaĵojn pri la kreskado de siaj kluboj, paroladoj faritaj pri la lingvo, la fondiĝo de nova grupo au kursoj kaj ĉiu afero kiu interesos la publikon.

MASSACHUSETTS.

The Boston Esperanto Society, founded in February, 1905, has entered on a winter of energetic propaganda and study. Free courses for the public are held weekly under the auspices of the society, in the Mass. Inst. of Technology and are attended by a class of over one hundred. The club business is now carried on entirely in Esperanto and the active membership list is rapidly growing. This group had a member present at each of the great Esperanto congresses: Mr. C. H. Matchett at the Boulogne, and Rev. Horace Dutton at the Geneva. Regular instruction is given to a class of fifty in the Roxbury Latin School by Dr. D. O. S. Lowell, one of the active members. The secretary of the Boston Society is Edward K. Harvey, Perkins Institution, South Boston.

Prof. E. V. Huntington of Harvard University, who was present at the Geneva Congress, lectured in October to an audience at Harvard University on his experiences at the international congress. The professor, a recent convert, believes so much in the future of Esperanto that he is having one of his mathematical treatises translated into that language. The secretary of the Harvard Society is R. B. Shipherd '07.

In addition to the above there are smaller groups in Everett (the president is Mrs. F. F. Driscoll, 161 Cottage Street), and in South Boston at the School for the Blind. The latter group is composed of blind students and has printed much Esperanto literature in embossed type. The secretary is William Graham, who would be glad to communicate with any blind person in America who is seeking means to study the language.

NEW YORK.

The New York Esperanto Society (Incorporated) was organized in July, 1905, by Dr. Max Talmey and Stephen W. Travis, Jr. At the present time it has an active membership of about 35. Many fine articles written by officials of the New York Society have appeared in various newspapers and magazines and have been the means of bringing the knowledge of Esperanto to hundreds of persons. The Society meets every Tuesday evening at eight o'clock at 62 West 126th street, New York City. Visitors are always welcome to the meetings and visiting Esperantists from other clubs are most cordially invited to attend. The Club has entertained lately such prominent Esperantists as John F. Twombly, secretary of the American

MASSACHUSETTS.

La Bostona Esperantista Societo, fondita Feb. 1905an, komencis tre energian vintron de propagando kaj studado. Kursoj esperantaj okazas, ĉiusemajne, senpage al la generala publiko ĉe la Mass. Inst. of Technology, kaj granda klaso je pli ol ĉeestas. Oni faras la klubaferojn nun tute esperante kaj la aro de aktivaj anoj rapide kreskas. Tiu grupo sendis unu el siaj anoj el ĉiu kongreso esperantista; Sro. C. H. Matchett al la Boulogne, kaj Pastro Horace Dutton al la Geneva. Doktore D. O. S. Lowell instruadas klason kiu konsistas el kvin-dek studentoj de la Roxbury Latin School. La sekretario de la Bostona Societo estas Sinjoro Edward K. Harvey, Perkins Institution, South Boston.

Prof. E. V. Huntington, de "Harvard" Universitato, kiu ĉeestis ĉe la Geneva Kongreso, faris paroladon, en Oktobro, al kunveno ĉe Harvard Universitato pri siaj aventuroj en la internacia kongreso. La profesoro, kiu estas nova samideano, tiom konfidas en la estonto de nia lingvo ke li nun esperantigas unu el siaj matematikaj verkoj. La sekretario de la Harvard Klubo estas Sro. R. B. Shipherd, '07.

Krom la supre-skribitaj estas pli etaj grupoj en Eeverett (la prezidanto estas S-ino F. F. Driscoll, 161 Cottage St.) kaj en South Boston ĉe la Blind-lernejo. Tiu ĉi grupo konsistas el blinduloj kaj jam presigis multe da Esperanta literaturo per levigita tipo. La sekretario estas Sinjoro William Graham, kiu estos kontentega korespondadi kun Amerikanaj blinduloj kiuj volas lerni la karan lingvon.

NEW YORK.

La New York Esperanta Societo estas organizita en Julio 1905 de D-ro Max Talmey kaj Stephen W. Travis, Jr. Je la nuna tempo ĝi havas aktivan anaron de tridek kvin. Multe da bone-skribitaj artikoloj jam aperis en la ĵurnaloj kaj gazetoj kaj altiris al la lingvo internacia la atenton de centoj da personoj. La Societo kunvenas ĉiun Jaŭdon vespere je la oka horo, ĉe 62 West 126th St., New York. Vizitantoj ĉiam estas bonvenaj al la kunvenoj, kaj Esperantistoj el aliaj kluboj estas korege invitataj al ili. La klubo en la lasta tempo ricevis vizitojn de la jenaj famindaj Esperantistoj;— John F. Twombly, sekretario de la Amerikana Esperantista Asocio; H. F. Sexauer, eks-sekretario de la Brita Esperantista Asocio; S-ro R.

Esperanto Association; H. F. Sexauer, ex-Secretary of the British Esp. Assoc.; Mr. R. W. Powell of Westell, Tenn., and Dr. A. Brill of Central Islip, N. Y.

An Esperanto society is about to be organized in Brooklyn, N. Y., if a sufficient number of persons interested will signify their willingness to form a group. In order to keep out undesirable persons the applicants for membership must present the best of reference. Such persons are requested to write to Stephen W. Travis, Jr., 349 Etna street, Brooklyn, N. Y., sending the names of at least three persons or business firms as reference. A knowledge of Esperanto is not necessary if the applicant is deeply interested and willing to learn.

PENNSYLVANIA.

Philadelphia is fortunate in possessing three such enthusiastic and adapt Esperantists as Prof. A. M. Grillon, Rev. George S. Gassner and Mr. Lewis B. Lueders. Under the leadership of these gentlemen Philadelphia has become a true Esperanto city. An audience of 500 sang "La Espero" at one of their late public meetings. There is a strong local Club with Miss E. H. Mann, 1603 Oxford street, as secretary. Five separate courses in Esperanto are being conducted in various parts of the city. Two classes of over fifty each are in the Central Manual Training School, with Prof. Grillon, Geneva delegate, as instructor.

ILLINOIS.

The Esperanto Club of Chicago was founded in May, 1906. Then it had but five members, now (October) it has sixty, of whom fifteen are able to speak the language. Rev. A. Krafft, who joined the club soon after its founding and has studied the language only since that time, has translated "Rip Van Winkle" into Esperanto together with a number of German poems. At the last meeting of the Club Prof. W. E. Lowther of Northwestern University told in Esperanto of his journey around the world. The Chicago "Chronicle" is printing regular lessons in the language. The club secretary is C. W. Washburne, 553 Jackson avenue.

WASHINGTON.

The members of the Seattle Esperanto Society are working earnestly with the hope of having the International Congress of 1909 held in their city in connection with the Alaska-Yukon-Pacific Exposition. If enthusiasm and hard work for "la lingvo" have anything to do with settling the question, then surely our

W. Powell el Westell, Tenn.; kaj D-ro A. Brill el Central Islip, N. Y.

Oni baldaŭ fondigos esperantan klubon en Brooklyn, N. Y., se sufiĉe da personoj kiuj interesiĝas en la afero montros sian intencon formi grupon. Por forigi la maloportunulojn, ĉiu kiu volas eniri en la klubon devas prezenti la plej bonajn referencojn. Oni petas ke tiuj skribu al Sro. Stephen W. Travis, Jr., 349 Etna St., Brooklyn, N. Y., sendante la nomaron de tri amikoj aŭ komercaj firmoj kiel rekomendo. Scio de Esperanto ne estas necese se oni vere interesiĝas kaj volas ellerni.

PENNSYLVANIA.

Philadelphio estas gratulinda ĉar ĝi havas tiel entuzisamajn kaj lertajn esperantistojn kiel estas Prof. A. M. Grillon, Pastro George S. Gassner kaj Sro. Lewis B. Lueders. Per la gvidalo de tiuj sinjoroj Philadelphio nun sin trovas vera Esperanta urbo. Pli ol 500 personoj kantis "La Espero" ĉe unu el la kunvenoj de la Philadelphia Klubo. La sekretario estas Sinjorino E. H. Mann, 1603 Oxford Street. Kvin apartaj kursoj nun troviĝas en la urbo, kaj du grandaj klasoj instruigas ĉe la Centra Manlabora Lernejo. Profesoro Grillon kiu iris Genevon kiel delegito, estas la instruisto.

ILLINOIS.

La Esperanta Klubo de Cikago fondiĝis en Majo, 1906, per la laborado de Sro. F. G. Morin. Tiam ĝi havis kvin anojn, nun pli ol sesdek, el kiuj dekkvin povas paroli la lingvon. Pastro A. Krafft, kiu aliĝis al la klubo tuj post la fondiĝo, kaj studis la lingvon nur de tiu tempo, estas tradukinta "Rip Van Winkle" kune kun multe da germanaj poemoj. Ĉe la lasta klubkunveno Profesoro W. E. Lowther, de Northwestern University paroladis Esperante pri sia vojaĝado tra la mondo. La Cikago "Chronicle" presadas lecionojn esperantajn. La klub-sekretario estas S-ro C. W. Washburne, 553 Jackson Avenue.

WASHINGTON.

La membroj de la Esperanta Societo de Seattle nun laboradas tre entuziasme por ke la Internacia Esperanta Kongreso de 1909 okazu en ilia urbo kune kun la Alaska-Yukon-Pacific Ekspozicio. Se fervoreco kaj laborado povus influ la aferon, tiam sendube la deziro de niaj Seattle samideanoj estas plenumota. Ili havas

Seattle friends will have their desire fulfilled. They have the heartiest good wishes of all American Esperantists in this respect. The Society is strong in numbers, having over one hundred charter members. The secretary is William G. Adams, 309 Twenty-seventh avenue, South Seattle, and the president is Rev. H. H. Gowan, D.D. One of the most active workers in the state is Mr. John F. Reihl, the vice-president.

CALIFORNIA.

There is an Esperanto group at Los Angeles which for some time has been doing very good work. Regular instruction classes are held and lectures have been delivered by Prof. James M. Dixon of the English Department, Univ. of Southern California. Courses in Esperanto were conducted at the University Summer School. The Club secretary is Frank F. Stone, 317 North Beaudry avenue.

OHIO.

Prof. G. B. Viles of the Ohio State University is one of the most enthusiastic Esperantists in America. Various articles on the language have been from time to time published in the local papers and college magazines by this gentleman, and he has delivered lectures innumerable. Courses are this winter being conducted at the University and a strong club is now being founded in Columbus, of which Mr. George H. Twiss, 1366 Madison avenue, is the secretary. Smaller societies also exist in Toledo and Cincinnati.

MAINE.

As a result of the efforts of Mr. Herbert Harris a group for the study of Esperanto has been formed in Portland which has among its members some of the brightest lawyers, doctors, ministers and business men in the city. The winter work has been outlined and a number of lectures are to be delivered before the various literary clubs in the city in order to call the attention of the people to the language. The Club secretary is Mr. H. Harris, The Somerset, Portland. Word has just reached us of the founding of a small group at East Machias.

Rockland has also a Society, whose secretary is Mrs. A. D. Bird, 40 Camden street. Mrs. Bird would be glad to answer inquiries from persons in that neighborhood in regard to the study of the language.

CANADA.

Probably the oldest Esperanto Club in North America is the "Progreso" group in Montreal,

la plej korajn bondezirojn de la tuta Amerikana Esperantistaro je tiu afero. La Societo estas tre granda, enhavante pli ol cent anojn. La sekretario estas William G. Adams, 309 27th Ave. South, kaj la Prezidanto, Pastro H. H. Gowan, D.D. Unu el la plej aktivaj kunbatalantoj en la ŝtato estas Sinjoro John F. Reihl, la vic-prezidanto.

CALIFORNIA.

Estas Esperanta Grupo ĉe Los Angeles kiu de mallonga tempo laboradas pro nia agado. Regulaj kursoj por eklernantoj fariĝas, kaj paroladoj ofte estas faritaj de Prof. James M. Dixon, el la Angla Fakto de la Univ. de Southern California. Kursoj ankaŭ troviĝis ĉe la Somera Lernejo de la Universitato. La Klubsekretario estas Frank F. Stone, 317 North Beaudry Ave., Los Angeles.

OHIO.

Profesoro G. B. Viles de la Ohio Universitato estas unu el la plej fervoraj Esperantistoj en Ameriko. Multaj artikoloj pri la lingvo estas enpresigitaj en la tiea ĵurnalaro de tiu sinjoro, kaj li faris paroladojn nekalkuleblajn. Kursoj okazas dum la nuna vintro ĉe la Universitato kaj forta klubo fondiĝas en Columbus, kun S-ro George H. Twiss kiel Sekretario. Lia adreso estas 1366 Madison Ave., Columbus. Pli malgrandaj grupoj ekzistas en Toledo kaj Cincinnati.

MAINE.

Per la sindonema laborado de Sinjoro Herbert Harris grupo estas fondita en Portland kiu enhavas inter siaj membroj iujn el la plej lertaj advokatoj, kuracistoj, pastroj kaj komerculoj en la urbo. Oni jam decidis la vintran laboradon kaj baldaŭ paroladoj estos faritaj antaŭ la diversaj literaturaj kluboj en la urbo por interesi la urbanojn je la lingvo. La sekretario estas S-ro Herbert Harris, "The Somerset," Portland, Maine. Ni ĵus ricevis avizon pri la fondiĝo de grupo en East Machias.

Rockland ankaŭ havas sian societon, kies sekretario estas Sinjorino A. D. Bird, 40 Camden Street. Sinjorino Bird estus kontentega ricevi leterojn kaj demandojn de personoj el tiu urbo pri la studado de la lingvo.

KANADO.

Eble la plej maljuna klubo esperantista en Nord-Amerika estas la "Progreso" grupo en

which was publishing its journal "La Lumo" years before the Boston Club was organized. Its secretary, Mr. A. P. Beauchemin, is well known in Europe as a prominent Esperantist, and was an active partaker in the two international congresses.

A group was formed in Toronto last month and bids fair to become one of the largest in Canada. Such a demand has arisen for textbooks that the local bookstores have been unable to keep up with the demand. The secretary is Mr. Robert M. Sangster, 155 Bathurst street, Toronto.

There is also a club in Winnipeg whose secretary is Miss Playfair, 135 Mountain avenue, Winnipeg, Manitoba.

In addition to the above societies there are a number of smaller groups scattered all over the country about which we as yet have no definite information. We shall be happy to receive information about them. We shall also rejoice to receive the names of persons who desire to help our cause in places where local groups do not at present exist. In such places well-wishers can help us by making themselves, so to speak, local Esperanto "centers" for the spread of information about our language.

In the following towns the persons whose names are mentioned have good-naturedly taken upon themselves such a duty. In some of these towns "groups" are already being formed:

Camden, N. J., Mr. A. E. Casselman, 315 Penn Street.

Ord, Neb., Mrs. E. A. Russell.

St. Louis, Mo., Dr. John Lausch, 4515 Oregon Avenue.

Albuquerque, New Mex., Mr. E. L. Robinson, P. O. Box 7.

Richmond, Ky., Mr. Wrinn Grimstead, a gentleman who conducted classes in Esperanto this summer in the Summer School of the Univ. of the South, Knoxville, Tenn.

So many articles on Esperanto have this summer appeared in the American press that it would be folly to attempt to enumerate them

Montréal, kiu jam longe eldonis sian ĵurnalon "La Lumo" antaŭ la fondiĝo de la Bostona Societo. Ĝia sekretario S-ro A. P. Beauchemin estas bone konata tra Eŭropo kiel faminda Esperantisto kiu faris multe ĉe la du internaciaj kongresoj.

Grupo fondiĝis, antaŭ ne longe, en Toronto kaj kredeble baldaŭ estos la plej granda klubo en Kanado. Tia peto por lernolibroj okazis ke la urbaj libro-vendistoj ne povis plenumi la petojn. La fervora sekretario estas S-ro Robert M. Sangster, 155 Bathurst St., Toronto.

Ekzistas ankaŭ klubo en Winnipeg kies sekretario estas Fraŭlino Playfair, 135 Mountain Avenue, Winnipeg, Manitoba.

Krom la suprecititaj societoj estas aliaj grupoj disvatiĝitaj en nia granda lando, pri kiuj ni ne havas definitajn sciigojn. Ni estos feliĉaj ricevi informojn pri ili. Ankaŭ ni ĝojos ricevi la nomojn de personoj, kiuj deziras helpi nian aferon en lokoj, kie nun ne ekzistas lokaj grupoj. En tiaj lokoj bonvolontaj personoj povas nin helpi, sin farante, tiel diri, lokaj Esperantistaj "centroj" por la disvastigo de sciigo pri nia lingvo.

En la jenaj urboj, la personoj, kies nomoj estas citataj, bonvole prenis al si tian devon. En kelkaj el tiuj ĉi, grupoj jam stariĝas.

Worcester, Mass., Mr. Wm. E. Baff, 62 Providence Street.

New Britain, Conn., Mr. R. B. Moore, 19 Kensington Street.

San Diego, Cal., Mr. G. C. Gearn, 2545 Front Street.

Monticello, Wis., Rev. Carl Heyl.

Peoria, Ill., Mr. A. E. Angier, 1201 No. Jefferson Avenue.

Great credit is due to the local Esperantists for so constantly keeping the matter before the public. However, we must mention the excellent articles by Prof. Albert Schinz in the "Atlantic Monthly" for January and the "Ladies' Home Journal" for May, and the series by Prof. MacCloskie of Princeton in "Harper's Weekly."

KORESPONDADA FAKO

This department has been founded for the purpose of helping persons to obtain the addresses of those who desire to correspond in Esperanto. The price is five cents (25 centimes) for each six words.

Please write names and addresses very legibly; if possible, use for this purpose "printed" letters.

The following are only explanatory examples:

1. Washington, Pa., U. S. A. S-ro H. H. Smith, 239 East Sound Street, deziras interŝanĝi ilustritajn poŝtkartojn. Preferas vidaĵojn de naturo. (19 vortoj.)

Abroad, Esperanto has reached such a stage that it is no longer an experiment. Its use daily in commercial transactions and by travellers is a fact of such frequent occurrence that it excites no comment. In Great Britain the British Esperanto Association, an organization composed of over sixty clubs, has its headquarters at 13 Arundel Street, Strand, London, W. C. In France there are about 80 groups, the national one being the Societo Franca por la Propagando de Esperanto, office at 65 Avenue de la Grande Armée, Paris. There are like national organizations in Spain, Germany and Russia with local clubs varying in number from twenty to forty. Even Japan and India have their national Associations with their Esperanto organs. There is not a country in the world without its Esperantists.

Tiun ĉi fakon oni starigas por helpi personojn havigi la adresojn de tiuj dezirantaj korespondadi Esperante. Oni pagas kvin cendojn (25 centimojn) po ses vortoj.

Bonvulo skribi la nomojn kaj adresojn legeble; se eble per grandaj presaj literoj.

La jenaj estas nur klarigaj ekzemploj:

2. Nevada, N. M., U. S. A., Fraŭlino Jones, 2 Smith Ave., dez. havigi korespondadon fraŭlina. Celo,—por helpi bone lerni la lingvon. (22 vortoj.)

"You can help us to run our Journal better.—We wish to make our record of the progress of Esperanto in the United States as complete as possible. And for this purpose we need your co-operation. We can record only what we know, and we know only what you tell us.

The *ideal group secretary* prepares, on the first of each month, a bright, but pithy report of his group for the preceding month. He writes it very clearly (or, still better, prints it on the typewriter) in good Esperanto, and attaches an English translation. He reads the report of other groups, and takes example of warning from them. Other *ideal workers* are equally precise and considerate."—From the November *British Esperantist*.

La Tria Kongreso de Esperanto, Cambridge, England

Lundo, Aug. 12—Sabato, Aug. 17, 1907

1. Do you intend to participate in the Third Congress?	YES.	NO.
1. <i>Cu vi intencas partopreni je Tria Kongreso?</i>	JES.	NE.
2. If so, do you intend to be present the whole time?		
2. <i>Se jes, ĉu vi intencas ĉeesti la tutan tempon?</i>		
If not, what part?		
<i>Se ne, kiun parton?</i>		
3. Do you come alone or accompanied? If the latter, by		
3. <i>Cu vi venos sola aŭ akompanata? Se tiu, kun kiom da</i>		
how many (indicating sex)?		
<i>personoj (montru sekson)?</i>		
4. Are you desirous of becoming a guarantor?		
4. <i>Cu vi deziras fariĝi garantianto?</i>		

{ Aug. (10, 11).
12, 13, 14, 15, 16, 17,
(18, 19).

By kindly supplying the above information, Esperantists will do much to assure the successful organization of the Congress.

Sendante la supreskribitajn sciigojn, Esperantistoj faros multon por certigi la sukcesan organizon de la Kongreso.

LA TRIO

LA SENHARULO

Tradukita de HARALD CLEGG, F.B.E.A.

(EL "THE BRITISH ESPERANTIST.")

Antaŭ nelonge, sinjorino akompanata de sia filo, tre malgranda knabo, eniris vagonaron en Nov-Jorko. La sinjorino havis tre lacan mienon, kiu kvazaŭ vualo kovris ŝian vizagon, kaj multajn el la rapidaj demandoj, kiujn faris la knabo, ŝi respondis per nekonsciaj ekĝemoj.

"Patrino," diris la knabo, montrante sur senharulon sidantan kontraŭ ili. "Tiu sinjoro estas kvazaŭa infano. Cu ne?"

"Silentu."

"Kial mi devas silenti?"

Post iom da silento. "Patrino, kio okazis ĉe la kapo de tiu sinjoro?"

"Silentu, mi diras, li estas senhara."

"Kion signifas 'senhara'?"

"Lia kapo ne havas harojn."

"Cu ili forfalis?"

"Mi supozas tion."

"Cu miaj haroj ankaŭ forfalos?"

"Eble iom da post tempo."

"Tiam mi estos senhara. Cu ne vere?"

"Jes."

"Cu vi estos ĉagrenata pri trio?"

"Ne faru tiom da demandoj."

Post iom da silento la knabo ekdiris:

"Patrino, rigardu la muŝon sur la kapo de tiu sinjoro."

"Se vi ne silentos, mi batos vin, kiam ni atingos la domon."

"Rigardu! Jen alia muŝo. Rigardu ilin batali. Rigardu."

"Sinorino," diris la sinjoro, metante flanken sian ĵurnalon, "kio okazis al tiu besteto?"

La sinjorino ruĝiĝis, balbutis ion kaj ekglatigis la harojn de la knabo.

"Unu muŝo, du muŝoj, tri muŝoj," diris la

knabo naive, samtempe rigardante korbon la orangoj portatan de vendisto.

"Aŭskultu, vi vipereto," diris la senharulo, "se vi ne silentos mi igos la serviston eligi vin el la vagonaro."

La kompatinda sinjorino, ne sciante kion fari, survangis la knabon kaj donis al li oranĝojn, por ke li ne ploru.

"Patrino, ĉu mi havas ruĝajn markojn sur la kapo?"

"Mi denove batos vin, se vi ne silentos."

"Sinjoro," diris la knabo post mallonga silento, "ĉu la senhareco kaŭzas al vi doloran?"

"Junuleto," diris la sinjoro, "se vi estos kvicta, mi donos al vi ses pencojn."

La knabo tion promesis kaj ricevis la monon.

La sinjoro prenis sian ĵurnalon, kaj denove eklegis.

"Tiu ĉi estas mi senhara mono," diris la knabo. "Kiam mi estos senhara, mi donos monon al la knaboj. Sinoro, ĉu ĉiuj senharuloj havas monon?"

La ĉagrenita sinoro forĵetis sian ĵurnalon, leviĝis, kaj ekdiris: "Sinjorino, post nun, kiam vi veturos, lasu tiun simion en la domo. Gis nun mi ĉiam pensis, ke la profeto estis tre kruela pro tio, ke li instigis la ursojn mortigi la infanojn, kiuj ridis pri lia kapo, sed nun mi estas devigata kredi, ke li faris kristanan agon. Se via filo estus inter la amaso, li certe estus la unua mortigita. Se mi ne provos trovi alian sidejon sur tiu ĉi vagonaro, mi rajdos sur la lokomotivo, prefere ol resti tie ĉi."

"La senharulo foriris," diris la knabo, kaj la sinjorino pace ripozis, kaj laca ekĝemo eliris tra ŝiaj lipoj.

ACKNOWLEDGMENT OF SUBSCRIPTIONS

The Treasurer of the American Esperanto Association desires to acknowledge the receipt of subscriptions from the following persons. The registered number of each member of the American Esperanto Association precedes the name.

1. John F. Twombly, 2. Prof. G. B. Viles, Ph. D., 3. Stephen W. Travis, Jr., 5. Dr. Max Talmey, 6. Francis G. Morin, 7. Lewis B. Lueders, 8. Prof. A. M. Grillon, 9. Rev. Geo. S. Gassner, 10. Wm. Gray Nowell, 11. H. F. Sexauer, 13. Chas. H. Matchett, 15. Rufus W. Powell, 16. Geo. F. Atkinson, 17. Clinton B. Burgess, 18. Dr. A. Brill, 19. Frank O. Baker, 20. Charles G. Wells, 21. David H. Dodge, 22. E. A. Hilton, 23. Gen. Hy. M. Robert, 24. H. B. Bishop, 25. Michael Dennen, 26. Chas. J. Lawler, 27. Miss Evelyn J. Locke 28. Rev. M. A. Johnson, 29. Mrs. Leighton Baker, 30. Herbert A. Allison, 31. Prof. Wallace P. Dick, A. M., 32. Miss Anna G. Rockwell, 33. Miss Alice Owens, 34. Durbin Van Vleck, 35. Mrs. Sidney E. Johnson, 36. John P. Ogden, 37. J. Warren Clark, 38. Prof. Geo. Macloskie, 39. Dr. K. O. Brown, 40. Chas. Asplund, 41. Dr. Miriam T. Runyon, 42. H. S. Vassar, 43. F. R. Maxson, 44. Dr. Addison O'Neill, 45. Dr. J. C. Walker, 46. Jas. W. Cheeney, 47. Earle Overholser, 48. R. C. Rathborne, 49. Walter B. Sterrett, 50. C. R. Husk, 51. Miss Isadore Clearman, 52. Alexander Duff, 53. William Mason, 54. R. T. Wedding, 55. Dr. J. B. J. Bossard, 56. Rev. C. H. Rowley, 57. Rev. A. Krafft, 58. Dr. J. M. Connolly, 59. Dr. J. L. Roseboom, 60. Rev. L. N. Thelen, 61. C. O. Mailloux, 62. George Bredemeier, 63. Leon E. McDonald, 64. B. P. DuBois,	65. John M. Gunn, 66. Mrs. Mary K. Graham, 67. Miss Alice A. Blake, 68. Montgomery Waddell, 69. John F. Reihl, 70. Wren J. Grimstead, 71. Miss Mabel Hoyt, 72. V. K. Vande Venter, 73. Earl F. Pearce, 74. Rev. J. C. Cleland, 75. Alfred E. Hinrichs, 76. Wm. R. Witherell, 77. C. Rasmussen, 78. Elisha Morgan, 79. Rolland B. Moore, 80. Harry S. Blaine, 81. Mrs. A. D. Bird, 82. H. M. Corey, 83. Edward L. Steckel, 84. D. A. Morton, 85. Wm. F. Weckerle, 86. Dr. Van Lear Perry, 87. H. P. King, 88. L. H. McDill, 89. Chas. Froding, 90. Ellwood Wilson, 91. Wm. B. Burleigh, 92. W. E. Coffin, 93. Herbert Harris, 94. Julius Rasmussen, 95. W. L. Church, 96. Berthold Huber, 97. Elliot Snow, 98. Wm. H. Gove, 99. Miss Eleanor Shaw, 100. Dr. Ralph Reed, 101. Miss A. L. McDowell, 102. Thomas Hunter, 103. Wm. N. Smith, 104. James M. Gow, 105. Clyde R. Meredith, 106. A. J. Daley, 107. W. W. Howard, 108. Paul Freeman, 109. C. V. Cruse, 110. Geo. F. Arnold, 111. John H. Moore, 112. Dr. H. A. Dobson, 113. Miss Lilian Dodd, 114. Alexander S. Jenney, 115. Isaac O. Winslow, 116. Dr. Edward D. Burleigh, 117. Domingo Perez, 118. Dr. M. M. Henry, 119. Rev. A. Mainville, 120. Chas. H. Koehne, Jr., 121. Finlay F. Ferguson, 122. Miss Alice Merrill, 123. J. R. Henry, 124. Miss Mary P. Thomas 125. W. A. Ellis, 126. W. A. Peirce, 127. Frank M. Johnson, Ph. D., 128. Arthur St. Onge, Ph. G.,	129. H. J. Brown, 130. Alexander Pearson, 131. S. Y. DeNormandie, 132. Miss Elizabeth A. Reid, 133. Wm. H. Dillistin, 134. Prof. J. Burkitt Webb 135. P. T. Haggerty, 136. Geo. F. Lufbery, Jr., 137. D. O. S. Lowell, 138. Harry H. Gonder, 139. Miss Anna Wilson, 140. Thomas Hare, 141. A. P. Beauchemin, 142. W. H. Bruce, 143. Dr. D. Morin, 144. N. M. Osborne, Jr., 145. J. H. J. Immel, 146. E. Reyer, 147. N. B. Scatchard, 148. Mrs. Annie H. McDermid, 149. W. W. Boothe, 150. Austin Evans, 151. Miss Annie Nichols, 152. Mrs. John M. Curran, 153. Harry Farbstein, 154. Jas. C. Oakshette, 155. Rev. F. V. Hanson, B. D., 156. Louis J. Martin, Jr., 157. Rev. Carl Heyl, 158. Miss Mabel C. Collins, 159. Miss Marian M. Ogden, 160. Mrs. G. F. Butler, 161. J. E. Cassidy, 162. Miss Mabel M. Brewerton, 163. Prof. Richard Schlieven, 164. W. Edward Plank, 165. Mrs. P. A. Allbright, 166. Philip B. Goetz, 167. Ernest F. Dow, 168. Howland Wood, 169. Howard L. King, 170. Frank N. Dodd, A. B., 171. S. L. Heabler, 172. W. H. Hayley, 173. Robert L. Hoopper, 174. Miss Abbie H. Fairchild, 175. Dr. Carl Bullock, 176. Levi Knowlton, 177. Charles Croft, 178. A. H. Smythe, 179. Hilmar Schmidt, 180. Walter E. Smith, 181. G. Claybrooke, 182. Dr. Geo. Gross, 183. Geo. E. H. Goodner, 184. Miss Marie Dautreville, 185. Herbert M. Scott, 186. Mrs. J. A. Hanna, 187. John Lindbery, 188. A. L. Parsons, 189. R. S. Norris, 190. Dr. Norman T. Johnson, 191. Gerould T. Lane, 192. Lawrence W. Horne, 193. F. Z. Bennett, 194. Alex Woods, 195. Clayton R. Bowen, 196. Edwin M. Parker, 197. Dr. C. M. Ustick, 198. Dr. K. Rose Owen, 199. M. S. Gill, 200. B. Mackensen, 201. R. W. Byerly, 202. Prof. Chas. H. Wing, 203. E. W. Holub, 204. Miss Maud Myers, 205. Carl B. Goldbach, 206. Mrs. O. W. Henderson, 207. Rev. H. C. Colburn, 208. J. Belcove, 209. Joseph H. Dennis, 210. Hon. G. Willard Johnson, 211. Chas. F. Ochsner, 212. C. B. Galbreath, 213. Joseph Kubik, 214. Andrew Kangas, 215. Prof. H. F. Roberts, 216. Mrs. Fannie L. Butler, 217. Sam. S. Robertson, 218. W. W. Vicar, 219. Miss Mary A. Maker, 220. Wm. A. Lewis, 221. Albert Briggs, 222. C. M. Culver, M. D., 223. L. W. Cronkhite, 224. Wm. C. Atherton, 225. Mrs. Wm. B. Van Renssler, 226. Johano Kovano, 227. Dana W. Fellows, M. D., 228. Chas. E. Davis, 229. Wm. F. Marresford, 230. I. E. Copeland, 231. Longin Tabenski, 232. Geo. de Beauchamp, 233. A. M. Smyth, 234. Wm. C. Stanton, 235. A. P. Warrington, 236. John M. Clifford, Jr. 237. A. B. Chapman, 238. E. D. French, 239. C. H. Crosby, 240. Dr. H. H. Scheppach, 241. A. A. Merrill, 242. Miss F. D. Abbot, 243. Joseph W. McGinley, 244. Miss A. Eckert, 245. Chas. R. Ege, 246. Joseph S. Wenzell, 247. Martin Quenzer, 248. J. William Sauer, 249. Chas. Pfeiderer, 250. E. C. Hammond.

NOTE.—Subscriptions received after this number of the magazine goes to press will be acknowledged in the next issue.

International Reviews printed ONLY in Esperanto

<i>Internacia Sciencia Revuo</i> (International Scientific Review)	\$1.40
<i>La Revuo</i> —literary monthly	\$1.20
Hachette et Cie., 79 Boulevard St. Germain, Paris (France).	
<i>Tra la Mondo</i> —illustrated monthly	\$1.60
“Gazete Tra la Mondo,” Meudon (S. et O.), France.	
<i>Lingvo Internacia</i> —twice a month—with 300 pages of literary supplement annually	\$1.50
“Presa Esperantista Societo,” 33 rue Lacépède, Paris, France. (Postal Money Office, 29 rue Monge.)	
<i>Espero Pacifista</i> —International Peace Magazine	\$1.00
Gaston Moch, 26 rue de Chartres, Neuilly sur Seine, France.	
<i>Espero Katolika</i> —Roman Catholic Monthly	\$1.00
Abbé Em. Peltier, Ste. Radegonde près Tours (I. et L.), France.	

Printed in Esperanto and in one of the modern languages. Subscription price \$0.80

British Esperantist—British Esperanto Ass., 13 Arundel St., Strand, London W. C., Great Britain.

L'Esperantiste—L. de Beaufront, 4 rue du Gril, Louviers (Eure), France.

German Esperantist—Verlag Moeller und Borel, Prinzenstrasse 95, Berlin, S., Germany.

Sample copies of any of the magazines can be obtained from Europe by sending 12 cents in U. S. postage stamps to the addresses mentioned.

Please send *U. S. Postal Order* (procurable at all post-offices for 10 cents), accompanied by a letter similar to that printed below:

Mi, subskribinta,

(I, the undersigned)

loĝanta

(living at)

urbo aŭ vilaĝo

(city or village)

ŝtato

(State) U. S. A.

deziras aboni la

(desire to subscribe to)

Bonvolu trovi por tio ĉi poŝtmandato je

(Please find for this postal order for)

Dato

(Date)

Subskribo

(Signature)

Special Cable Dispatch to the SUN, London, March 16th—"The Chamber of Commerce has adopted Esperanto as a recognized language."

ESPERANTO LITERATURE

"IT will bring to the reader a startling sense of the feasibility of universal language. Esperanto is a miracle of simplicity. Almost any day, speaking loosely or figuratively, it may dawn upon the consciousness of the business world as a revelation. It is even conceivable that Esperanto should ride into world success on the tide of an Anglo-American fad."—*Chicago Evening Post.*

Esperanto Student's Complete Text

Book Containing full grammar, exercises, conversations, commercial letters and two vocabularies. By J. C. O'CONNOR, B.A. New popular edition. Cloth, 50c. net.

English-Esperanto Dictionary

By J. C. O'CONNOR and C. F. HAYES, Boards, 60c. net.

Esperanto-English Dictionary

By A. MOTTEAU. Boards, \$1.00 net.

Lessons in Esperanto

Compiled by GEO. W. BULLEN. Paper Covers, 25c. net.

A Primer of Esperanto 10c. net.

Handy Pocket Vocabulary

Compiled by J. C. O'CONNOR, B.A., LL.D. Paper, 10c. net.

Christmas Carol Paper, 40c. net; Cloth, 60c. net.

SEND FOR CIRCULARS

FLEMING H. REVELL COMPANY, Publishers

NEW YORK: 158 Fifth Avenue

CHICAGO: 80 Wabash Avenue

Practical and Theoretical Esperanto

A HANDY TEXTBOOK FOR BEGINNERS AND ADVANCED STUDENTS FOR SELF-INSTRUCTION AND TEACHING PURPOSES

CONTAINING:

Elementary Grammar, Formation of Words, Complete Syntax and Exercises

By Dr. MAX TALMEY

This is the first textbook of Esperanto published in the United States. The aim of the author, a prominent linguist, President of the New York Esperanto Society (Incorporated), and a member of the International Linguistic Committee, was to compile a grammar of the new language free from the many defects, omissions and obscurities met with in most textbooks on this subject. The appreciation of this aim is best expressed in the "Standard and Vanity Fair" (August 24th 1906, page 12): "Dr. Talmey's 'lernolibro' is written from a point of view somewhat different from those translated from the French or exported from London. It is a matter of grievous fact that the average run of persons are woefully ignorant of the science of grammar, to say nothing of syntax, and many things which seem vague and indefinite to such people in the accepted textbooks are made surprisingly clear in Dr. Talmey's work. The best things in it are his explanations of the use of the suffixes. For this department alone Dr. Talmey's little book should be acquired. The selection and arrangement of the translation exercises are also admirable."

The "New York Sun" (September 22d, 1906), although opposed to the idea of an international language, writes about the book: "Those who would like to see at a glance what Esperanto is, even if they take no interest in a general medium of talk, will find all that they want in an admirably clear little handbook by Dr. Max Talmey. The author's critical powers are shown in sensible comments on the system in the notes. . . . We wish that the authors of elementary textbooks on real languages would examine Dr. Talmey's little book; they would learn what can be done in clear exposition."

The book is well bound, neatly and artistically printed and will sell at \$1.00 (net) per copy. Substantial reductions will be made for clubs and schools. Orders will be promptly filled upon receipt of the price.

UNIVERSAL LANGUAGE PUBLISHING CO., 62 W. 126th St., New York City